

berettigede Medlemmer og Amtmanden som selvskreven Formand, kun et Bagatelspørgsmaal, komme vi jo sagtens ud over det. Det lader i det hele taget til, at naar vi tale om frisindede Principper Nord paa, er der ikke stor Tvist mellem den højtærede Minister og mig, saa kunne vi glæde os tilsammen. Hvad angaar den Bjælke, som jeg skulde have i Øjet, da er den meget lille, den er ikke nær saa stor som den Skæve, den højtærede Minister havde i Øjet i det Øjeblik, han rettede Bøbrejdelse mod mig.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling

vedtoges uden Afstemning.

S. Sørensen: Efter den Forhandling, der nu er ført, og efter den Hidsighed, der har gjort sig gældende fra flere ærede Medlemmers Side for at faa Sagen i Udvalg, skal jeg give dette Ønske min Tilslutning og herved — paa rette Tid og Sted — foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg, bestaaende af 15 Medlemmer, for at det kan blive saa fyldigt som muligt.

Uden Forhandling og Afstemning

vedtoges dette Forslag.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Eventuelt: Anden Behandling af Forslag til Lov om Voldgift i Tvistigheder angaaende Handel med Husdyr.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 4637, Udvalgets Betænkning i Tillæg B.).

Formanden: Denne Sag kan ikke foretages i Dag uden med Tingets Samtykke, men hvis ingen gør Indsigelse, betragter jeg Samtykket som givet (Ophold). Det er givet.

De stillede Ændringsforslag, Lovforslagets Paragraffer og Spørgsmaalet om Sagens Overgang til 3die Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ordføreren (C. Sørensen): Ved det Lovforslag, som vi her have til 2den Behandling, søges der draget et nyt Felt ind under Lovgivningens Rammer. Lovforslaget gaar jo som bekendt ud paa at indføre Voldgift i Stridigheder angaaende Handel med Husdyr. Om dette særlige Forhold har der ikke før været lovgivet her i Danmark, men at der trænges til en Lovgivning paa dette Omraade, derom vidne de forskellige Udtalelser, der fremkom fra en hel Del ærede Medlemmer ved Sagens 1ste Behandling, og derom vidne tillige de Ændringsforslag, som ere stillede nu til 2den Behandling, og som foreligge som en enstemmig Indstilling fra hele det nedsatte Udvalg. Hovedtanken med Forslagets Fremsættelse var jo den at faa Tvistigheder, som opstaa om Handel med Husdyr, afgjorte paa en hurtigere og billigere Maade.

Forinden jeg gaar over til at omtale de stillede Ændringsforslag, maa det maa-ske være mig tilladt at minde om, at Forslaget, som det var forelagt, var bygget paa fuldstændig Frivillighed. De, mellem hvem Tvistigheder opstaa angaaende en Handel, havde efter Lovforslaget absolut frit Valg med Hensyn til, om de vilde have Tvistigheden afgjort ad almindelig Retsvej eller have den ind under Voldgifts-afgørelse. § 1 i Lovforslaget, som det blev forelagt, lyder nemlig saaledes: „Tvistigheder, der opstaa mellem Parterne i Køb eller Bytte af levende Kvæg, Heste, Svin og Faar eller saadanne Husdyrs levende Afkom, kunne afgøres ved Voldgift efter de i det følgende indeholdte nærmere Regler“. I § 3 hedder det: „Er det før, under eller efter Ingaelsen af en Handel af den i § 1 omhandlede Art vedtaget, at Tvistigheder, der rejse sig af Handelen, skulle afgøres ved Voldgift“ o. s. v. Af disse Bestemmelser fremgaar det tilstrækkelig tydeligt, at Forslaget fuldstændig var bygget paa Frivillighedens Princip. Under Sagens 1ste Behandling blev der imidlertid fra det ærede Medlem for Ka-